

El guiri Woody Allen

La història. Roma, aquest estiu. Un seguit de turistes accidentals van a parar als carrers de la Roma clàssica, les seves estrafolàries històries personals i romàntiques, o canalles, donen peu a absurdes situacions, mentre un pobre diable anònim és perseguit pels *paparazzi*...

La pel·lícula. Amb idèntica puntualitat que les rebaixes comercials o les retallades d'en Mas & Rajoy, arriba la darrera postal turística d'un Woody Allen (Nova York, 1935) a cada dia que passa rapapieja. I guiri aprofitat. Perquè l'ex-gegni de Brooklyn fa anys i pel·lis que viu a costelles del seu prestigi, ja en números vermells. *A Roma con amor* perpetra un clon de les comèdies romanes anys 50, quan els *sketchs* episòdics eren la pel·lícula-òmnibus per als directors italians. De Fellini a Scola, Monicelli, els sainets costumistes posaven humor al neorealisme macarrònic. Ara l'Allen de *Annie Hall*, *Poderosa Afrodita*, *Desmontando a Harry*, *La Rosa Púrpura del Cairo*, *Celebrity* es copia a si mateix per tal d'anar prenent el pèl (i els euros) als nadius del Vell Continent. Amb l'estúpida, provinciana, babaua complicitat del Jaume Roures de Mediapro, magnat del futbol televisat. I dels crítics instal·lats, que de caimans no en tenen més que el nom. L'estirat Àngel Quintana li dedica tota una pàgina sota el títol *Lo cotidiano y*

lo extraordinario. Vaja, que al llarg d'una recensió-massatge, entre evocacions a la crítica social, a l'absurd fellinià i a la doble dimensió de la realitat i la fantasia, Quintana acaba sentenciant que tot plegat va enllà del simple embolcall d'una imatge postal. Que no importa massa que Allen munti una pel·lícula desastrosa, amb desenfocaments sapastres, imatges de guiri senil empastifades amb musiquetes tòpiques de quan Domenico Modugno ens convidava a somiar amb *Volare... Oh! Oh!*

A Roma con amor

Director: Woody Allen.
Intèrprets: Alec Baldwin,
Woody Allen, Penélope
Cruz. EUA-Itàlia-
Espanya, 2012. 112'. JC
Alpicat, Lauren Lleida.

Cantare... Oh! Oh! Oh!. Un viatge Inverso.

La imatge. El tenor que només sap cantar a la dutxa, actuant, amb dutxa inclosa, enmig d'un teatre romà i del deliri esnob d'un públic grotesc.

La frase. "En aquesta ciutat tot és una història", certifica el guàrdia urbà que dirigeix el trànsit com en els anys 50. En aquesta i en totes, estúpid, que diria l'Italo Calvino de 'Le città invisibili'.

La recomanació. Per a masoquistes allenians.